

МИТАНЕ МОМЕ ДЕВОЈЧЕ

Полу бавно

— Ми - та - не , мо - ме де - вој - че , џа - наам,
ка - мо -ти кит- ка , мо - ме , кит- ка на гла - ва ."

— „Митане, моме девојче, џанам,
Камо ти китка, моме,
Китка на глава.“

„Како што носат, Митане, џанам,
Твоите другачки, моме,
Китка на глава.“

— „Бре лудо младо, аџамија, џанам,
Јазе си имам, лудо,
Мајка маќеа.“

„Она не дава, аџамија, џанам,
Китка да носам, лудо,
Китка на глава.“

— „Зошто Митане, синок седевте,
Цел ноќ, Митане моме,
Ламба гореше.“

„Да не ти беа, стројници, џанам,
Или ти беа, моме,
Твоите токмачи.“

— „Бре лудо младо, аџамиј, џанам,
Лели ме питаш, лудо
Право ќе кажам:“

„Мене ме, лудо, токмија, синок
Дека ле, лудо младо,
Јазе што некум.“

Пеел Блажо Атанасов од село Барово—Тиквешко, 1938 година.

Хаџиманов, Васил. Македонски народни песни. Моми тиквешанки. Скопје: Македонска книга, 1968

Аџамија — недораснат.
Токмач — стројник